

дни и грѣшни, сичките въ една возрастъ (Иликіа) и въ едно состояніе ще бѣдатъ, и сичките ще се облекатъ въ първото си тѣло, и сичките ще бѣдатъ повикани на оный голѣмый и страшный сѣдъ. **Ѣ** каковъ страхъ ще бѣде тогава! ще погледнатъ на горѣ и нема да видатъ небо, ще погледнатъ на долѣ и нема да видатъ первовытна та земля, нищо на небо то, нищо и на земля та нигдѣ нищо, освѣтъ Сына челоувѣческаго, дето ще дойде со съз голема сила и со съз много слава и со съз безчетъ ангелы: И ще сѣдне на сѣдилище то (на садовище то) за да сѣди грѣшны те и праведны те, И тогава ще се отворатъ книгите: Тѣмъ книги, азъ мнимъ (мыслимъ) като да са две, и на едната ще да са написани сичките добродѣтели и добри работы на праведны те; а пакъ на другъ та сичките наши грѣхове и криви работы, сирѣчь ако сме направили на некога некоя лошавина или некоя обида тамо ще да ѿвидиме написана, ако да сме оклеветали (монафакладисали) некога, тамо ще го видиме написано, ако да сме излѣгали некога, ако да сме убили некога, или нещо открадали, или люско (чѣждо) нещо изали, или блѣдъ сторили, или друго беззаконно нещо направили, сичките тыа ще ги видиме тамо написаны: Тамо ще да видиме наша та гордость, (фѣдѣлѣкъ), тамо ще да видиме наша та зависть, тамо ще да видиме наша та ненависть, нашыте хѣлы, дето сме хѣлили и укорявали некога за нещо, и со съз една дѣма да речемъ сичките наши лѣкавы дѣла и лошаваы работы, и